

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetuse ja talituse: Loompea lossis (pahemas tiivas, alumisel korral). Kontor on avatud kella 1/29—1/22. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmise. Kõnetr.: toimetuse 445 ja kontor 232.

Tellimise hind: Tellijatele 50 numbri eest 250 mrl., 100 numbri eest 500 mrl. „Riigi Teataja“ üffitute numbrite müük on avatud Eesti Panga Tartu, Pärnu, Narva ja Rakvere osakonnas.

Kuulutuste ja teadaannete hind: Kohtukuulutused suuruse peale looatamata 100 marka. — Raotatud passide kuulutused 50 marka. — Muud kuulutused: iga m/m-rida 8 marka.

Nr. 91/92.

Reedel, 29. mail 1925 a.

Nr. 91/92.

II.

Sisu: Määrus kuldfrangi kurssi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.
Määrus Tallinna-Haapjala rahukogu ringk. rahukohtunikkude tööpiirkondade muutmise kohta.
Sundmäärus veo- ja sõiduabinõude andmise kohta tulekahjude, loodusjõuliste ja teiste suuremate õnnetuste korral.
Korraldus Eesti Vabariigi metall-vahetusraha kohta.
Eesti Vabariigi 10-margaliste metall-vahetusrahade kirjeldus.
Sundmäärus liha järelevaatuse ja tapamajade kohta Tallinnas.
Narva linnatapamaja tsks.
Sundmäärus koertepidamise korraldamise kohta Kurejaares.
Sundmäärus kuulutuste väljapanemise kohta Kurejaares.
Siendus.

II.

Määrus kuldfrangi kurssi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.

Määrusega 29. detj. m. a. („R. T.“ nr. 150 — 1924 a.) maksma pandud kuldfrangi kurssi (1 f.-fr. = 75 Smk.) jäetakse maksmaks ka f. a. juunikuu peale.

28. mail 1925 a. Nr. 191.

Rahaminister Leo Sepp.

Kohtuministeeriumi määrus Tallinna-Haapjala rahukogu ringkonna rahukohtunikkude tööpiirkondade muutmise kohta.

Saaremaa rahukohtunikkude 1. ja 2. jaoskond ümber moodustada kolmeks jaoskonnaks järgmiselt:

Saaremaa 1. jaoskond. Tööpiirkond: Kurejaare linn; vallad: Abrota, Kaar-
ma-Suur, Soona, Pihtla, Torgu ja Ruhno
saar.

Saaremaa 2. jaoskond. Tööpiirkond: Hellamaa, Rogula, Laimjala, Mõhu-
Suur, Pärjama, Maafi ja Uuemõisa vald.

Saaremaa 3. jaoskond. Tööpiirkond: Rihelkonna, Kärla, Leisi, Limmada ja Mustjala vald.

25. mail 1925 a. Nr. 3.

Kohtuminister R. Gabriel.
Kantselei juhataja G. Lokko.

Sundmäärus veo- ja sõiduabinõude andmise kohta tulekahjude, loodusjõuliste ja teiste suuremate õnnetuste korral.

Tuletõrje seaduse („R. T.“ nr. 72/73 — 1924 a.) §§ 13 ja 18 põhjal pannakse maksma järgmised määrused:

1. Tulekahjude, loodusjõuliste ja teiste suuremate õnnetuste juhustel peavad autode, hobuste ja teiste veoabinõude omanikud ja pidajad, seal hulgas ka riigi- ja omavalitsuse asutused ja ettevõtted, andma veo- ja sõiduabinõusid ja hobuseid tuletõrje meeskonnale ja tulekustutamise abinõude omanike linnades ja alevites politsei, maal — wallavanema, tema abide, külakümnifute või politsei korraldusel. Samadel juhustel on tähendatud liikumisabinõude nõudmise õigus ka kohaliku omavalitsuse või kohaliku wabatahtliku tule-

tõrje ühingu tuletõrje komandode peameestel, jaoskondade juhatajatel ning nende abidel; peale selle on neil õigus tähendatud liikumisabindusid nõuda ka rutuliselt isiklike sõiduks õnnetuskohale.

Tuletõrje meeskonna meeskondade võib meo- ja sõiduabinõusid nõuda ainult siis, kui tarvis edasi toimetada suuremat hulka tuletõrjujaid.

2. Meo- ja sõiduabinõusid tuleb nõuda nende omanikkudelt või pidajalt võimalikult kindlas järjekorras, et selle kohuse täitmine alati ei langeks mõne isikule isiku peale, mille tõttu see mõnele isikule võiks muutuda liiga koormavaks.

Meo- ja sõiduabinõude nõudmise lähema korra määrab, kui selleks tarvidus tekib, kindlaks kohalik omavalitsus oma äranägemisel.

3. Meost osavõtnud sõidu- ja meoabinõude ja hobuste omanikkudele või pidajatele antakse punkt 1 tähendatud korraldaja poolt kviitungid, mille järele hobuste, meo- või sõiduabinõude pidajatele maksetakse tasu kohaliku omavalitsuse kassast volikogu või nõukogu poolt kinnitatud tasude kohaselt.

Kviitungi vormi ning väljaantud kviitungite esitamise tähtaaja määrab kindlaks kohalik omavalitsus.

4. Meo- ja sõiduabinõude nõudmist p. 1 tähendatud juhtumistel peab täitma viivitamata. Siinudasi tähendatud nõudmistele peale meo- või sõiduabinõude mitteandmisel võetakse vastutusele R. n. j. § 29 järele.

25. mail 1925 a. Nr. 233.

Siseminister G i n b u n d.

Administratiiv-asjade peavalitsuse juhataja E. M a d d i s o n.

Korraldus Gesti Babariigi metall-wahetusraha kohta.

Babariigi Valitsuse poolt 12. augustil 1921 a. ajutise valitsuse korra § 12 põhjal vastu võetud seaduse põhjal wahetusraha väljagaandmise kohta („Riigi Teataja“ nr. 71 — 1921 a.) määrab:

1. Välja anda Gesti Babariigi 10-margalised metall-wahetusrahad, metallisegust: 70% vaske, 20% tšinki ja 10% niklit.

2. Rahade diameeter on 26 mm., normaalkaal — 6,25 gr. tükk. Rahade valmistamisel on lubatud tolerantis metallisegus, iga metalli kohta, plus ehk miinus 1% ja kaalus samuti ± 1%.

3. Pt. 1-ses tähendatud rahade väljaandmist ja wahetamist alustavad Gesti Bank ja osakonnad 25. mail 1925 a., peale rahade tagavarade kättesaamist.

Riigi raha- ja ametiasutused on kohustatud 10-margalisi metall-wahetusrahaid vastu võtma piiramata summas, erastatud ja ostutused kuni 2000 margani, igal isikul maksimil.

Rahade kirjeldus on siia ligi lisatud.

Tallinnas, 25. mail 1925 a. Nr. 186-L.

Rahaminister L e o S e p p.

Riigikassa juhataja P. S p i k.

Elisa rahaministri korraldusele
25. mail 1925 a. nr. 186-L.

Gesti Babariigi 10-margaliste metall-wahetusrahade kirjeldus.

10-margalised metall-wahetusrahad on valmistatud liikvelolevate 1922 a. ja 1924 a. väljaannete metall-wahetusrahade mustri järele. Eeskujul on loogana sõnad: „Gesti Babariik“, keskel rahade nominallväärtuse number „10“, numbri all sõna „Marka“, mille all üks ja loogana oleva teksti algus ja lõpul kahe tähte.

Tagaküljel keskel on kolm üksteise kohal olevat leopardiseeritud lõvi kujutust ja väljaande aasta arvut number „1925“.

Rahade ääred on reljeefist kõrgemad. Rahade äärte sissekülgedele rõbbaistliku mõlemal küljel, ümbritseb reljeefe sõrina pärli nöör. Rahade servad on hambulised.

Tallinnas, 25. mail 1925 a. Nr. 186-L.

Riigikassa juhataja eest D i b r e i.

Raenujaoskonna juhataja eest (allkiri).

Tallinna linnavalikogu poolt 22. aprillil 1925 a. vastu võetud

Sundmäärus liha järelwaatuse ja tapamajade kohta.

(Välja antud tapamajade ja liha järelwaatuse seaduse põhjal, „R. T.“ nr. 108 — 1923 a., p. 31.)

§ 1. Veiseid, sigu, lambaid, kitsi, vasikaid ja hobeid on lubatud Tallinna linna piirkonnas tappa ainult linna- ja seaduslikus korras asunud eratapamajades.

§ 2. Eratapamajades on lubatud loomi tappa ja nende liha tembeldada Tallinna linna elanikkude tarbeks ainult sel juhtumisel, kui need tapamajad töötavad linna teenistuses seisivate loomaarstide juhatusel, kes liha linna tapamaja templiga märgivad. Tapetust sisse toodud loomade liha loomaarstiline järelwaatus ja tembeldamine ei ole eratapamajades lubatud.

§ 3. Kõik Tallinna linna piirides tarvitataw liha peab linna tapamaja templit kandma.

Kõlvuliku (täismäärtuslise ja vähemväärtuslise) liha templite väär on linnatapamajas misset, eratapamajades jänne. Tingitud kõlvuliku liha templiväär on linna- ja eratapamajades punane. Linnatapamajas tapetud täismäärtusline liha märgitakse ümmarguse templiga; vähemväärtusline liha — kolmenurgelise templiga. Hobuseliha kannab neljanurgelist templit pealkirjaga „Hobuseliha“. Tingimisi kõlvuliseks tunnistatud ja steriliseeritud liha märgitakse ovaalkujulise templiga. Tapetult jisse toodud ja linnatapamajas täismäärtuslikeks tunnistatud liha märgitakse ümmarguse, neljanurgaga ümbritsetud templiga.

§ 4. Linnatoodud loomad, mis tapmiseks määratud, mahutatakse viibimata tapamaja talli ja karjaaeda või linnavalitsuse poolt lubatud kohta.

§ 5. Selmitises paragrahvis tähendatud loomadega kauplemine on tapamaja piirides lubatud ainult tapamaja juhatusel poolt määratud kohal. Tapamaja õue kui ka tapamaja raudtee platvormile toodud loomi võib sealt mujale viia ainult tapamaja juhatusel loaga.

§ 6. Linnatapamaja õues, kus toodud liha järele waadatakse, on turukaupluse määrustes tähendatud tundidel liha lubatud osta tsükkel, kellel vastav äritunnistus.

§ 7. Liha, päädikute ja mere detail-müük on linnatapamajas keelatud.

§ 8. Selle fundmäärusega tihistatakse fundmäärused, mis välja antud Tallinna linnavalitsuse poolt:

a) 12. novembril 1886 a. „Loomade tapmise kohta linnatapamajades, ühtlasi ka sisseveetud liha järele vaatamise kohta“ ja avaldatud „Eestimaa Rubermangu Tehes“ 22. aprillil 1887 a. nr. 3;

b) 16. septembril 1887 a. „Sigade tapmise kohta“ ja avaldatud „Eestimaa Rubermangu Tehes“ 10. märtsil 1888 a. nr. 10;

d) 4. oktoobril ja 29. novembril 1900 a. „Sümptomaatilise karbunkli haigete loomade tapmise keelu ja ühtlasi ka nitsugustelt loomadelt saadud liha produktide ärastamise kohta“ ja avaldatud „Eestimaa Rubermangu Tehes“ 28. detsembril 1900 a. nr. 52;

e) 15. oktoobril 1919 a. „Tapamaja piir- konnas lihaga kauplemise keelu kohta“ ja avaldatud „Riigi Teatajas“ 4. novembril 1919 a. nr. 84.

§ 9. Käesolew fundmäärus astub jõusse peale tema avaldamist „Riigi Teatajas“

Ministeeriumi Nõukogu.

Sekretäri K. K. J. Traurig.

Narwa linnatapamaja taks.

[Vastu võetud Narwa linnavalitsuse poolt 17. märtsil 1925 a. ja kinnitatud põllutöministri poolt 4. mail 1925 a. — tapamajade ja liha järele vaatuse seaduse („R. T.“ nr. 108 — 1923 a.) § 29 põhjal.]

A.

I. Sisseveetava liha läbiwaatamise eest.

1. Suure sarvloomade pealt kuni 10 puudani	mk. 170.—
2. Suure sarvloomade pealt üle 10 puuda	„ 190.—
3. Vasika pealt	„ 50.—
4. Lamba ja kitse pealt	„ 50.—
5. Sea pealt kuni 4 puudani	„ 80.—
6. Sea pealt 4—6 puudani	„ 140.—
7. Sea pealt 6—8 puudani	„ 200.—
8. Sea pealt 8—10 puudani	„ 260.—
9. Sea pealt üle 10 puuda	„ 300.—
10. Põrja pealt kuni 1 puudani	„ 20.—
11. Seasingi pealt	„ 30.—
12. Lambasingi pealt	„ 15.—
13. Hobuse pealt	„ 160.—

II. Tapamaja tarvitamise eest loomade tapmiseks.

1. Sarvloomade pealt kuni 20 puudani	mk. 150.—
2. Sarvloomade pealt 20—40 pd.	„ 170.—
3. Sarvloomade pealt üle 40 puuda	„ 240.—
4. Hobuse pealt	„ 160.—
5. Sea pealt 1—4 puudani	„ 80.—
6. Sea pealt 4—6 puudani	„ 140.—
7. Sea pealt 6—8 puudani	„ 200.—
8. Sea pealt 8—10 puudani	„ 260.—
9. Sea pealt üle 10 puuda	„ 300.—
10. Põrja pealt kuni 1 puudani	„ 50.—
11. Vasika pealt	„ 50.—
12. Lamba ja kitse pealt	„ 50.—

III. Karjaata tarvitamise eest tapamaja juures.

1. Sarvloomade, sea ja hobuse pealt	mk. 10.—
2. Vasika, lamba, kitse ja põrja pealt	„ 5.—

IV. Tallide tarvitamise eest tapamaja juures.

1. Sea pealt iga õõ-päewa eest	mk. 20.—
2. Lamba ja vasika pealt õõ-päewa eest	„ 10.—
3. Sea pealt esimese päewa ehk alatud või poole päewa eest enne tapmist	„ 10.—

4. Lamba ja wajika pealt esimese päewa ehk alatud wõi poole päewa eest enne tapmist mk. 5.—

V. Tapamaja ja läbiwaatamise punkti kaalu tarwitamise eest.

1. Sarmlooma, sea ja hobuse pealt mk. 10.—
2. Wajika, lamba, kitse ja pörja pealt „ 5.—

VI. Tapetud loomade tapamajas hoidmise eest,

arwates järgmise päewa pärast tapmist kella 9-st, iga öö-päewa eest:

1. Weiste ja hobuste eest, iga looma pealt mk. 30.—
2. Sigade eest, iga sea pealt „ 20.—
3. Pudelujuste eest, iga looma pealt „ 10.—

B.

Käesolew taks hakkab maksma peale avaldamist „Riigi Teatajas“, mis ajast saadik endine linnatapamaja taks ühes täiendusega, avaldatud „Riigi Teatajas“ nr. 6 — 1923 a. ja nr. 55/56 — 1924 a., maksusissetaks loetakse.

Sinnaapea J. Luts.

Sekretär Fr. Werberg.

Kurejaare linnawolikogu koosolekul 8. aprillil 1925 a. vastu wõetud

Sundmäärus koertepidamise korraldamise kohta Kurejaares.

(Antud Sinnafeaduse § 108 p. 24 põhjal.)

§ 1. Kurejaare turuleminejatel linnaelanikkudel, niisama ka maalt linnaasõitjatel on keelatud turn ajal koeri turule kaasa wõtta.

§ 2. Koerte omanikud on kohustatud selle järele walwama, et nende koerad turn ajal turul ja supelushooajal pargis ümber ei hulgiks.

Märkus. Pargi all mõistetakse maa-ala, mis on piiratud wanasse kindlusesse wiima teega, Pargi tänavaga kuni raudtee ja Dorisse minewa tee kohtamiseni ja sealt sirgjoonega kuni Doripoolse eeskindluse nurgani ning edasi kindluse walliga kuni kindluse wäravani.

§ 3. Supelushooajal 1. juunist kuni 1. septembrini on keelatud parki koeri lahtiselt kaasa wõtta.

§ 4. Koerad peawad alati linnawalitsusest wäljaantawat registreerimise numbrit kaelas

kandma. Ilma numbrita koeri on politseil ja linnawalitsusel õigus lasta finni püüda.

Kui kinnipüütud koerte omanikud 3 päewa jooksul koertele järele ei tule, hävitatakse koerad ära. Kinnipüütud koerte kohta pannakse raekoja kuulutustahwile teadaanne wälja ja nõutakse omanikkudelt süügilulud fiske.

§ 5. Kui on põhjust karta koerte marutõbe, peawad koerte omanikud sellekohase teadaande põhjal koertele suukorwid pähe panema. Tigejad koerad, kes kallale tungiwad, peawad tänaval alati suukorwe kandma.

See sundmäärus hakkab maksma peale tema wäljakuulutamist „Riigi Teatajas“ ja temast üleastujaid karistatakse Rnh. tr. sead. § 29 põhjal. Selle sundmääruse wastuwõtmisega kaotawad maksuuse kõik selles asjas enne antud määrused.

Sinnaapea M. Lepik.

Sekretär P. Lauri.

Kurejaare linnawolikogu koosolekul 8. aprillil 1925 a. vastu wõetud

Sundmäärus kuulutuste wäljapanemise kohta Kurejaares.

(Antud Sinnafeaduse § 108 p. 33 põhjal.)

§ 1. Igasuguste kuulutuste wäljapanemine on lubatud sellekohastele kuulutustahwile ja äriatendele. Maja seinete ja aedade külge on kuulutuste wäljapanemine keelatud.

§ 2. Keelatud on kuulutuste wäljapanemise juures ühe kuulutusega teist iganemata kuulutust finni katta.

§ 3. Wälja panna võib kuulutustahwile ja äriatendel ainult neid kuulutusi, mis on linnawalitsuses registreeritud ja linnawalitsuse pitsatiga warustatud, wälja arwatud äride kuulutused nende oma atendel.

§ 4. Selle sundusliku määruse vastu effijaid karistatakse Rnh. nuhtl. sead. § 29 põhjal.

See määrus astub jõusse tema wäljakuulutamisega „Riigi Teatajas“.

Sinnaapea M. Lepik.

Sekretär P. Lauri.

Siendus.

„R. L.“ nr. 22 — 9. apr. 1919 a. teises trükitis on töö-hoolekandeministri määruses töö-hõrsidele ja teenistuswahetalituse asutustele punkt 6. trükitud: „Selle määruse korraldust täitjad wõetakse wastutusele jne.“, peab olema nagu „R. L.“ esimeses trükitis: „Selle määruse korraldust täitjad wõetakse wastutusele jne.“